

Αρείου Πάγου: 435/2004 (Τμ. Β1)

Πηγή: ΔΕΝ 61/2005, σελ. 1145

Αβάσιμοι λόγοι αναιρέσεως αναφορικά με τον υπολογισμό της καταβλητέας εύλογης χρηματικής ικανοποίησεως λόγω ηθικής βλάβης, στον παθόντα εργατικό ατύχημα.

Εισηγητής: Π. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Δικηγόροι: Κ. Ρήγος, Δ. Παπασταύρου

Το Εφετείο, λαμβάνοντας υπ' όψη: α) το είδος της ως άνω προσβολής της ενάγουσας (δια βίου σοβαρή σωματική αναπηρία), β) το είδος του πταίσματος και του βαθμού αυτού που βαρύνει τους εναγομένους για την επέλευση του ατυχήματος, γ) την οικονομική τούτων κατάσταση (ασκούντων την άνω επικερδή επιχείρηση) και αντιστοίχως της παθούσας, η οποία είναι πτωχή υπάλληλος αποζώσα προ του ατυχήματος της από μόνη την εργασία της και δ) την ηλικία της αγάμου παθούσας (22 ετών), έκρινε κατά πλειοψηφία ότι έπρεπε να επιδικασθεί εις αυτή, ως χρηματική ικανοποίησή της λόγω ηθικής βλάβης, το ποσό των 10.000.000 δραχμών. Με τις παραδοχές αυτές, το Εφετείο δεν υπέπεσε στην πλημμέλεια του άρθρου 559 αριθμ. 19 του Κ.Πολ.Δ., όπως αιτιάζεται την προσβαλλομένη απόφαση η αναιρεσείουσα με τον πρώτο λόγο της αιτήσεως αναιρέσεως, και δη με τη μορφή της ανεπαρκούς αιτιολογίας, γιατί δεν δικαιολογεί πως ήχθη στην επιδίκαση του παραπάνω ποσού, κατά την πλειοψηφούσα γνώμη της, ενώ κατά τη γνώμη της μειοψηφίας της έπρεπε να επιδικασθεί το ποσό των 45.000.000 δραχμών, ούτε στην πλημμέλεια από τον αριθμ. 1 του αυτού ως άνω άρθρου, με την παράβαση της ουσιαστικού δικαίου διατάξεως του άρθρου 932 ΑΚ, όπως μέμφεται την προσβαλλόμενη απόφαση ο αναιρεσείων, με την ειδικότερη αιτίαση της μη εφαρμογής τούτου, εφ' όσον δεν περιέχεται σ' αυτή ο χαρακτηρισμός αυτός της εν λόγω αποζημιώσεως ως εύλογης, δεδομένου ότι από το σύνολο των αιτιολογιών της προσβαλλομένης, όπως εκτίθεται ανωτέρω, συνάγεται ότι το δικαστήριο της ουσίας θεώρησε ως εύλογο ποσό αποζημιώσεως το ανωτέρω, το οποίο και επεδίκασε στην αναιρεσείουσα.¹³

¹³ Επικυροί την 3484/2001 Εφ. Αθηνών.